

ת"פ 49148/01/14 - מדינת ישראל נגד מאאמון שרים

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 49148-01-14 מדינת ישראל נ' גיוסי(עציר) ואח'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

2.מאאמון שרים (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה, עו"ד נטליה אוסטרובסקי

ב"כ הנאשם, עו"ד דרוויש נאשף.

גזר דין
(בעניינו של נאשם 2)

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית, בשני אישומים כמפורט להלן:

באישום הראשון הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

א. **קבלת רכב גנוב בצוותא**, עבירה לפי סעיף 413 י' ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין התשל"ז - 1979 (להלן: "החוק").

ב. **קבלת חלק גנוב של רכב**, עבירה לפי סעיף 413 י' לחוק

באישום השני הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

ג. **כניסה לישראל שלא כחוק**, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

ד. **ניסיון גניבת רכב בצוותא חדא**, עבירה לפי סעיפים 413ב' (א) ביחד עם 25 ו- 29 לחוק.

ה. **חבלה במזיד בצוותא**, עבירה לפי סעיפים 413 ה' ביחד עם סעיף 29 לחוק.

ו. **החזקת מכשירי פריצה בצוותא**, עבירה לפי סעיף 413 ז' לחוק.

ז. **גניבה מרכב בצוותא חדא**, עבירה לפי סעיפים 413 ד' (א) ביחד עם 29 לחוק.

ח. **נהיגה ללא רישיון נהיגה**, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961.

ט. **נהיגה ללא ביטוח**, עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל-1970.

י. **מעשה פזיזות ורשלנות**, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות האישום הראשון, בין התאריכים 7.1.14 ל- 8.1.14 נגנב רכב מסוג סובארו על ידי מי שזהותו אינה ידועה. בין התאריכים האמורים ועד לתאריך 11.1.14, במועד אשר אינו ידוע במדויק, קיבל הנאשם ואחר בשם מגד גיוסי (להלן: "גיוסי") את הרכב ביוזעם שהרכב הושג בעבירה. באותו מועד קיבל לידיו הנאשם שני מחשבי רכב השייכים לרכבים אחרים שנגנבו אף הם על ידי מי שזהותו אינה ידועה.

3. על פי המתואר באישום השני, בתאריך 11.1.14 ניסו הנאשם וגיוסי לגנוב רכב מסוג סקודה בכך שהנאשם שבר את החלון הקדמי ימני, פירק את תא הכפפות וחילבל במתנע של הרכב, במערכות חשמל הרכב, מוט ההגה, צילינדר נעילת ההגה, מתג ההצתה, מנעול תא כפפות, וגנב מהרכב כובע בוקרים. בהמשך למתואר נמלטו הנאשם וגיוסי מהמקום במכונית הסובארו כשהנאשם נוהג בה ללא רישיון וללא ביטוח. משהבחינו בהם עובדי הביטחון של עריית רעננה, חסמו את נתיב נסיעתם באמצעות רכב מסוג טויוטה לנד קרוזר המסומן כרכב בטחון (להלן: "רכב הבטחון") בין היתר על ידי עזרי תאורה וכיתוב, תוך שהם מפעילים אורות מהבהבים על גג הרכב, אולם משהבחין בהם הנאשם ונוכח לגלות כי אינו מצליח לעקוף את רכב הביטחון, הגביר את מהירות נסיעתו והתנגש בו חזיתית. בנסיבות המתוארות נעצרו הנאשם וגיוסי כשהם מחזיקים שלושה מברגים, מכפתיים בעלי לסתות חיתוך, ומפתח צינורות המשמשים לשם פריצה לרכב והתנעתו. כתוצאה ממעשיהם נגרמו נזקים לכלי הרכב המעורבים. לרכב הסקודה נגרם נזק בסך של 23,794 ₪. לרכב הביטחון נגרם נזק בעלות של 9,996 ₪.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד נדב רייכמן, מדובר בשוהה בלתי חוקי, יליד 1988 אשר הודה בכתב אישום המייחס לו שני אישומים בעבירות רכוש ברכבים כולל עבירות תעבורה. הערך החברתי הנפגע בגין מעשיו הוא פגיעה בשלומם של הציבור, פגיעה בריבונות המדינה ורכוש הפרט והציבור. מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין ינוע בין 15 חודשי מאסר ועד ל-30 חודשי מאסר בפועל. מדובר בשני אישומים שחומרם משמעותית, בפרט האישום השני המייחס לנאשם גם עבירה נהיגה בפזיזות ורשלנות ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, בנוסף לעבירות של שהייה בלתי חוקית וניסיון גניבת רכוש. יש בכך כדי להוות סיכון כלפי הציבור במה שיכול להיגרם בפגיעות בנפש גם ליושבי הרכב. בנוסף מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות לאכיפה. הגם שהנאשם נעדר עבר פלילי, לקח אחריות וחסך מזמנו של בית המשפט אין בכך כדי להקל עמו הקלה משמעותית. אמנם נסיבות אלו אינם מצדיקות ענישה ברף הגבוה, אך אין בהן כדי לגזור עליו ענישה ברף התחתון. המאשימה עתרה להשתת עונש מאסר בפועל, עונש מאסר מותנה, קנס כספי באשר מדובר בעבירות שבבסיסן הן עבירות כלכליות וראוי כי תהיה פגיעה משמעותית בכיסו של הנאשם, וכן פיצוי למתלוננים.

5. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד דרוויש נאשף, אין התנגדות להטלת קנס ופיצוי. מבלי להקל ראש במעשי הנאשם, אין המדובר בעבירות של סיכון חיי אדם או חבלה חמורה, אלא בעבירות של פזיזות ורשלנות. מדובר באדם צעיר שזו הסתבכותו הראשונה, אין לו רישום פלילי, אין לו הרשעות קודמות ואין לו תיקים פתוחים, זו ההיתקלות הראשונה שלו עם החוק. לנאשם ארבעה אחים, והוא המפרנס היחיד בבית. הנאשם התפתה בשל מצוקה כלכלית, נגרר אחרי אחר. האירועים המופרטים בכתב האישום הם למעשה אירוע אחד מתגלגל ולא מספר אירועים ויש לראות אותם ככאלו, הנאשם לקח אחריות, הביע חרטה, נמצא במעצר מזה 8 חודשים ולמד את לקחו.

5. הנאשם הביע חרטה והצהיר כי לא יחזור על מעשיו.

דין

7. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

8. במקרה דנן כל אישום מתאר אירוע נפרד. אמנם מדובר באירועים שיש ביניהם סמיכות זמנים, ואולם מדובר באירועים נפרדים, ובנפגעי עבירה נפרדים, ומכאן שיש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מן האישומים בנפרד.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם הגנה על קניינו של הפרט (בכל הנוגע לעבירות הרכוש), פגיעה בזכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה (בכל הנוגע לעבירות השב"ח) סיכון המשתמשים בדרכים (בכל הנוגע לעבירת מעשה פזיזות ורשלנות ולעבירות התעבורה).

10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה פגיעה משמעותית. הנאשם והאחר, אשר נכנסו לישראל שלא כדין, ניצלו את שהותם הלא חוקית כדי לבצע שורה של עבירות רכוש, תוך פגיעה בזדון ברכושם של אחר, תוך שהם שהנאשם נוהג בטבורה של עיר, ללא רישיון או ביטוח, באופן פזיז ורשלני ואף הגדיל לעשות שעה שנדרש לציית לאנשי חוק ותחת זאת הגביר את מהירותו והתנגש חזיתית ברכב הביטחון, כאשר למרבה המזל התאונה הסתיימה בנזק לרכוש בלבד, וללא נפגעים. מכאן שהפגיעה בערך המוגן של סיכון המשתמשים בדרך הינה משמעותית.

השילוב של עבירות רכוש ועבירות הכניסה לישראל יוצר חומרה של ממש. בעניין זה יש להדגיש כי בתי המשפט נוהגים בגישה סלחנית ומקלה כלפי שוהים בלתי חוקיים, אשר עומדים לדין בגין עבירות של כניסה לישראל בלבד, וזאת מתוך הבנה שיש לנהוג במידת הרחמים כלפי מי שנכנס לישראל אך ורק כדי לשבור שבר ולהביא לחם לביתו בעמל כפיו. ברם, גישה זו אינה יכולה להיוותר על כנה במקרה של נאשם אשר מנצל את כניסתו שלא כדין לישראל כדי לבצע עבירות רכוש שפוגעות בציבור בישראל ונוהג באופן אשר מסכן את הציבור. במקרים אלה נדרשת ענישה מחמירה יותר, אשר תהלום את חומרת המעשים. זאת כמובן מבלי שיהיה בכך כדי להחמיר בעונשו של הנאשם בעבירות הרכוש אך ורק בשל העובדה שמדובר בשוהה בלתי חוקי.

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות רכוש כלפי רכבים** ועבירות נלוות מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל לתקופות ממשיות כמפורט להלן:

א. רע"פ 2955/10 **אליהו נ' מדינת ישראל** (25.4.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בעבירות של חבלה ברכב במזיד, פריצה לרכב במטרה לגנוב וגניבה מרכב. נאשם בעל עבר פלילי. דינו נגזר ל- 12 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעלו מאסרים על תנאי, כך שסך הכול נגזר עליו לשאת ב- 25 חודשי מאסר בפועל.

ב. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 29574-02-13 **מדינת ישראל נ' אלפקיר** (24.2.13) התקבל

ערעורה של המדינה על קולת העונש של נאשם, שהורשע בעבירות של פריצה לרכב וגניבה מתוכו, ניסיון גניבת רכב, חבלה במזיד לרכב, החזקת כלי פריצה ובעבירות נלוות. עונשו של הנאשם הוחמר מ- 14 חודשי מאסר בפועל ל- 24 חודשים.

ג. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 4595-12-11 **מצארוה נ' מדינת ישראל** (29.1.12), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של גניבת רכב, פריצה לרכב בצוותא, נהיגה בקלות ראש, נהיגה ללא רישיון, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ועבירות נלוות, ונדון ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ד. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 26049-12-12 **אל טורי נ' מדינת ישראל** (24.2.13), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ה. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 3985-10-10 **סואלמה נ' מדינת ישראל** (23.11.10), נדחה ערעורו של נאשם, ללא עבר פלילי, אשר הורשע בביצוע עבירות של גניבת רכב, פריצה לרכב ובעבירות נלוות, ונגזר עליו עונש מאסר בפועל של 10 חודשים.

ו. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 3395-11-12 **מדינת ישראל נ' אבו שנב** (13.3.13) (כב' השופטת ל' ברודי) הורשע נאשם בעבירות של גניבת רכב, שהייה בלתי חוקית בישראל, הפרעת שוטר במילוי תפקידו וקשירת קשר. נאשם ללא עבר פלילי. נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל.

ז. בת"פ (נת') 27269-12-09 **מדינת ישראל נ' לולו** (29.12.09) (כב' השופט ח' טרסי) הורשע נאשם על-פי הודאתו בעבירות של שהייה שלא כדין, קבלת רכב גנוב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, הפרעה לשוטר ושימוש במסמך מזויף. הנאשם נדון ל- 13 חודשי מאסר בפועל (סה"כ 21 חודשים כולל הפעלת תנאים).

ח. בת"פ (פ"ת) 19443-03-14 **מדינת ישראל נ' חסאסנה** (10.9.14) הורשע נאשם על-פי הודאתו בעבירות של ניסיון גניבת רכב וכניסה לישראל שלא כחוק, וצירף תיק נוסף שבו הורשע בהתחזות כאדם אחר ושיבוש מהלכי משפט, ונדון לעונש של 13 חודשי מאסר בפועל (16 חודשים כולל הפעלת תנאי).

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות** ועבירות נלוות מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 5691/09 **גבארין נ' מדינת ישראל** (11.10.09) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, חבלה במזיד, נהיגה ללא רישיון נהיגה, ללא רישיון רכב וללא ביטוח תקף והסתייעות ברכב לביצוע פשע ונדון לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ב. בע"פ 8116/10 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (10.3.11) נדחה ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של נהיגה בפזיזות, היזק בזדון והעלבת עובד ציבור, ונדון ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

ג. בת"פ (י-ם) 2123-09 **מדינת ישראל נ' אלשיך** (1.7.13) (כב' השופטת מאק-קלמנוביץ', סג"נ) הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה פוחזת של רכב הסעת תושב זר ועבירות נלוות, ונדון ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

ד. בת"פ (פ"ת) 2649-10-12 **מדינת ישראל נ' עיסא** (23.1.13) נדון נאשם אשר הורשע בעבירות של הסעה שלא כדין, מעשה פזיזות ורשלנות, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, נהיגה ברכב לגביו ניתנה הודעת איסור שימוש, התנגדות בכוח למעצר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לעונש של 13 חודשי מאסר בפועל.

ה. בת"פ (רמ') 12770-06-09 **מדינת ישראל נ' אשרף** (16.9.09) נדון נאשם שהורשע על-פי הודאתו בעבירות של שהייה שלא כדין, הסעה שלא כדין, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח ומעשה פזיזות ורשלנות, לעונש של שנת מאסר בפועל.

ו. בת"פ (ב"ש) 30887-11-13 **מדינת ישראל נ' רשיד** (30.1.14) (כב' השופט ד' בן-טולילה) הורשע נאשם על-פי הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה פוחזת של רכב, הסעת תושב זר ונהיגה ללא רישיון וללא פוליסה ונדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל. נקבע מתחם עונש הולם בין 8 ל- 16 חודשי מאסר.

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; העובדה שבאישום הראשון קיבל הנאשם לידיו שני מחשבי רכב (שהינם הלכה למעשה כלי פריצה) ובאישום השני נמצאו בחזקת הנאשם כלי פריצה רבים ומגוונים (מברגים, מכתפיים, ומפתח צינורות) מובילה למסקנה כי למעשים קדם תכנון מוקדם, ואין המדובר באירוע ספונטאני.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה**; מכתב האישום עולה כי חלקו של הנאשם, בפרט באישום השני, היה משמעותי, וזאת בפרט לאור העובדה שהוא זה שנהג ברכב, הגביר את מהירות נסיעתו מול רכב הביטחון, והתנגש בו חזיתית. עם זאת בכל הנוגע למכלול האירועים, יש לקבל את טענת ההגנה כי חלקו של הנאשם ביחס לאחר היה נמוך.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; הינו נזק חמור, שכן נהיגתו של הנאשם שעה שנדרש לציית לאנשי הביטחון, הייתה יכולה בנקל להביא לפגיעה בגוף או בנפש.

ד. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה** הינו משמעותי, הנאשם גרם במעשיו לנזקים חמורים לכלי הרכב אשר היו מעורבים באירוע המתואר באישום השני. לרכב הסקודה נזק בגובה 23,794.70 ₪, ואילו לרכב הביטחון נזק בגובה 9,996 ₪.

ה. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; הינם לטענת הנאשם, מצוקה כלכלית ממנה סובלת משפחתו "והיגררות" אחרי אחר.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** לאישום הראשון הינו החל מ-4 ועד 14 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם לאישום השני הינו החל מ-12 וכלה ב-30 חודשי מאסר בפועל.

16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; הנאשם יליד 1988, נעדר עבר פלילי, וללא הסתבכויות קודמות עם החוק, ולפיכך ניכר כי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח לתקופה משמעותית יפגע בו.

ב. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם**; הנאשם נושא בנטל פרנסת משפחתו, כאשר אחד מאחיו נפטר, שניים מרצים עונש מאסר ארוך ואח נוסף חולה, כך שהנאשם הינו המפרנס היחיד של המשפחה. לפיכך, ברי כי מאסרו יפגע גם במשפחתו.

ג. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**; הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**; כאמור הנאשם נעדר עבר פלילי, וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק.

18. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לכך שהנאשם נכנס לשטח מדינת ישראל שלא כדין ובמשך זמן קצר ביצע שורה של עבירות חמורות, זו אחר זו, כאשר מפגש עם אנשי חוק, אשר ניסו לעצור בעדו, לא רק שלא הרתיע אותו אלא הביא אותו לכדי ביצוע עבירות חמורות נוספות. כן יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם לאור שכיחותן הרבה של העבירות, לרווח הכספי הקל שבצידן, לקלות ביצוען, ולקושי באכיפתן. מדובר בעבירה אינסטרומנטאלית, אשר מבוצעת למטרה כלכלית. בשל כך מן הראוי שרמת הענישה תהיה כזו שתוחלת התועלת למבצע העבירה תהיה נמוכה מתוחלת הסיכון שלו בהתחשב בסיכויי שייתפס ובעונש שיוטל עליו.

19. באיזון בין השיקולים השונים סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל כולל לשני האישומים, לתקופה משמעותית, קנס ופיצוי.

הרכיבים הכספיים

20. מדובר בעבירות אשר מבוצעות בעבור בצע כסף, ועל כן יש להטיל בגינן, בין היתר, ענישה כלכלית של קנס, וזאת תוך התחשבות במצבו הכלכלית של הנאשם. כמו-כן, במקרה דנן נגרמו נזקים משמעותי לרכבים, כאשר לרכב הסקודה נגרם נזק בסך של 23,794 ₪, ולרכב הביטחון נגרם נזק בסך של 9,996 ₪. מן הראוי לחייב את הנאשם בפיצוי בעלי הרכבים האמורים בהתאם לנזק שנגרם.

סוף דבר

21. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **14 חודשי מאסר בפועל** שמניינם מיום מעצרו 11.1.14.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל

עמוד 6

עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ה. פיצוי כספי של 30,000 ₪, כאשר 21,000 ₪ מתוכו יועבר לבעל רכב הסקודה, ו- 9,000 ₪ מתוכו לבעלים של רכב הביטחון (טיוטה לנד קרוזר). הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.12.14 ויועבר לבעלי הרכבים בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה. ככל שיופקד רק חלק מהסכום, יחולק באופן יחסי בין בעלי הרכבים.

ו. קנס כספי בסך של 5,000 ש"ח או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.15. לא ישולם כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי. כל סכום שיופקד בקופת בית-המשפט יזקף תחילה לתשלום הפיצויים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ה, 26 אוקטובר 2014, בנוכחות הצדדים.